

[Statsministeren.]

hjælpen efterhånden falder væk og vi jo ikke kan vente rekordhøst hvert år.

Jeg har heroverfor flere gange påpeget, at udviklingen i de forløbne år ikke har været så ugunstig, som man vil gøre den til, og dette er jo også undertiden bekræftet fra andet hold. Sidst har nationalbanken givet udtryk herfor, men oppositionen har øjensynlig kun brug for nationalbankens meninger, når den mener, at de kan benyttes mod regeringen.

Ved kort igen at dokumentere de fremskridt, der er sket i årene efter, at denne regering er trådt til, ønsker jeg ikke at hævde, at regeringen kan tage æren for alle disse fremskridt, lige så lidt som jeg naturligvis vil indrømme, at vi hverken har lod eller del heri. Det er jo almindeligvis således, at på de punkter, hvor det ikke kan nytte at benægte fakta, plejer man til gengæld at ville bestride enhver forbindelse mellem den førte økonomiske politik og de skete fremskridt.

Jeg skal holde mig til nogle få tal. Ser vi først på Marshallhjælpen, har denne i den første 2-årige periode, som jeg har nævnt tidligere, for Danmark beløbet sig til 900 mill. kr. I samme periode er investeringerne her i landet steget med 1600 mill. kr., altså betydeligt mere end Marshallhjælpen. Denne hjælp har virkelig været en hjælp til selvhjælp, og hele befolkningens indsats på dette område bør ikke underkendes. Landbrugsproduktionen er øget med over 20 pct. — ved denne beregning ser jeg endda væk fra prisstigningerne —, og industriproduktionen er reelt øget tilsvarende. Vi har altså øget produktionen herhjemme, og vi har omsat produktionens resultat i nødvendige forbedringer af produktionsapparatet, ikke alene i fabrikker og maskiner, men også indenfor landbruget ved besætningsforøgelse, således at svinebestanden blev fordoblet i de sidste par år.

Ser vi på tallene for udviklingen i forbruget, tyder disse heller ikke på, at regeringen på uansvarlig måde har bortødslet de opnåede resultater. Nu hørte jeg godt, at man samtidig fra anden side anklager regeringen for, at det ikke havde været os muligt at sætte forbruget meget mere i vejret, men mon ikke den valgte vej med en beskedent forbrugsforøgelse og en efterhånden bedre sammensætning af forbruget har været den rigtige? Ser vi bort fra virkningerne af prisstigningerne, er det private forbrug i løbet af de sidste par år kun forøget med få procent pr. indbygger.

Den megen tale om, at det offentlige for-

brug og administrationsudgifterne er steget så stærkt i disse år, som det ærede medlem hr. Sønderup var inde på, holder heller ikke stik. Ser vi på forholdet mellem de samlede offentlige udgifter og nationalproduktet, har der tværtimod været tale om en forholdsvis lille nedgang.

Jeg ønsker også at pege på, at der i de senere måneder har været tegn på, at det er lykkedes at standse stigningen i arbejdsløsheden.

Jeg påstår som sagt ikke, at denne realøkonomiske udvikling udelukkende skyldes regeringens økonomiske politik, men jeg har vel lov til at hævde, at når udviklingen har været så forholdsvis gunstig, kan regeringens økonomiske politik da heller ikke have været så dårlig, som den nu udskrives.

Hertil svares nu fra konservativ side, at det måske er rigtigt, at den reelle produktionsmæssige udvikling har været ganske god, men at det i hvert fald ikke gælder den pengepolitiske udvikling. Heller ikke dette kan jeg godkende. Indtil dato er nationalbankens valutagæld mindre, end den var, da vi trådte til, seddelomløbet er ikke forøget under den nuværende regering, og bankernes indestående på folio er reduceret med over 500 mill. kr. Endelig er statens nettogæld til nationalbanken formindsket med over 1 milliard kr.

Jeg har nogle bemærkninger direkte til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Jeg må måske først give ham den eneste indrømmelse, jeg har at give ham, den, at jeg med ham må beklage den sene fremsættelse af femtekolonne-loven, som det ærede medlem fremførte kritik over. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det er beklageligt, at dette lovforslag blev så sent fremsat. Jeg har tidligere privat gjort det ærede medlem opmærksom på, at det ikke skyldes trang til at ville begrave lovudkastet, men det skyldes for det første omfattende forhandlinger i selve ministeriet, dernæst det justitsministerskifte, der er foretaget.

Den ærede ordfører brugte en del af sin taletid til en meget summarisk omtale af de økonomiske problemer. Han fremsatte forskellige postulater og karakteriserede regeringens politik som typisk socialistisk. Dette kan en socialdemokratisk regering selvsagt ikke tage ham ilde op. Derimod må jeg på det skarpeste tage afstand fra den ærede ordførers karakteristik af vor politiks indhold. Han sagde, at vi ikke interesserer os for produktionen, men kun for dens fordeling, at vor politik kun gik ud på at fordele vor fattigdom gennem